

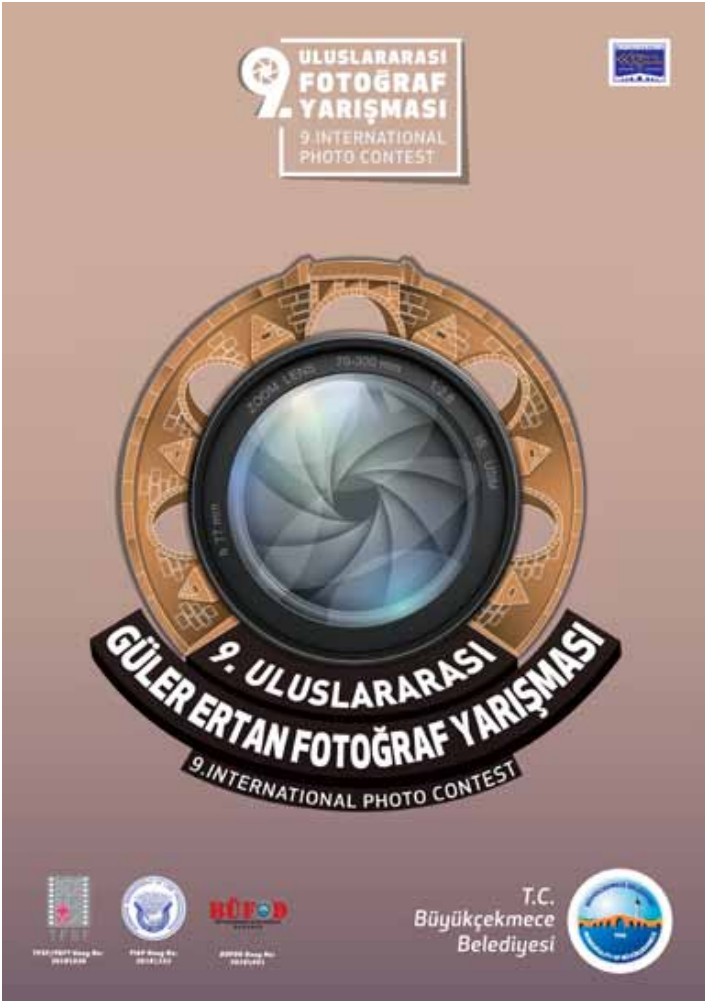

© Adnan Sokel

PROF. GÜLER
ERTAN

Büyükçekmece Belediyesi
Sanat Danışmanı

MUTLULUKLAR PAYLAŞARAK ARTAR!

BU YAZIMDA sizinle mutluluklarımı paylaşmak istiyorum. Fotoğraf Dergisi'nin 3. sayısından bugüne sizlerle pek çok şey paylaştık ve bir fotoğraf ailesi oluşturduk. Zira insan anılarını, değer verdiği konuları ve mutluluklarını ancak ailesiyle paylaşmaktan bu denli keyif alır. Ben de buradan yola çıkarak ilk yapılan işlerin önemini, aldığım manevi ödüllerin mutluluğunu dile getirmek istedim. Sanatçıların en büyük mutluluğu, yarattıkları eserlerin henüz hayattayken kıymetinin bilinmesidir. Yarattıklarınızın topluma dokunuşunu gördükçe hayattaki varoluş amacınızı hatırlarsınız. Sanatçının yaratım sürecindeki en büyük motivasyon kaynağı da budur. Fakat ne yazık ki ülkemizde sanatçıların değeri hayattayken değil onları yitirdikten sonra

anlaşılmaktadır. Saygı ve sevgi ile anılmak elbette en büyük mutluluklardan biridir. Fakat hayattayken eserlerinizin, emeklerinizin ve “sanatçı sizin” kıymetinin bilinmesi sanatçının beklediği en önemli geri beslemedir. Tüm bunların yanı sıra çevremde bana, fotoğraf sanatına ve fotoğraflarıma değer veren kıymetli dostlarımla olduğu için kendimi şanslı hissediyorum. Eğitimciliğe 55 yılını dolduran ve fotoğrafta ilk profesörlük ünvanını almış bir hanım, bir eğitimci olarak bildiri sunmam ve bir fotoğrafımın Poznan Üniversitesi'ne alınması, T.C. Büyükçekmece Belediyesi'nin her yıl düzenlediği uluslararası festivaldeki fotoğraf yarışmasına adımın verilmesi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Fotoğraf Sanatı Kurumu tarafından “ilk fotoğrafçılar” kategorisinde “yaşayan kadın” olarak yer bulmuş olmam ve bunlar gibi daha birçok değerli etkinliklerde yer almak benim en büyük mutluluklarımdan biri...

Şimdi şöyle bir geçmişe dönüp o 22 yaşındaki genç hanıma baktığımda; bu mesleğe henüz başlarken amacımı şöyle belirlemiş olduğumu hatırlıyorum: Türkiye'de üniversitelerde Fotoğraf Bölümü kurmak, kitap yazmak, yerime gençleri yetiştiren biri olmak ve yukarıda bahsettiğim onur verici mutlulukları yaşamak...

Tanrı'ya şükürler olsun ki amacımı daima yaşadım ve halen yaşamaya devam ediyorum. Sanatçının misyonu daima topluma yararı dokunan eserler yaratmaktır. Her birimizin bu dünyaya geldiğimizde; misyonunu yerine getirmek üzere görevlendirildiğine inanan bir kişi olarak bugüne kadar bu misyonu yerine getirdiğim ve halen getirmeye devam ettiğim için mutluluğumu anlatabilmem imkansız. Bütün bu güzellikleri bana yaşatan T.C. Büyükçekmece Belediye Başkanı Dr. Hasan Akgün'e, Kültür Müdürü Nazan Karagözoğlu'na, BÜFOD Başkanı Hürriyet Akın'a ve Fotoğraf Sanatı Kurumu Başkanı ve ekibine sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

KARS GEZİMİZ...

İstanbul'da gerçekleşen çarpık kentleşme ve gökdelenlerin artışı nedeniyle artık kar manzaralarını ne yazık ki göremiyoruz. Kar özlemimi giderebilmek için 23-26 Şubat 2018 tarihleri arasında “Goodlife Travel” isimli seyahat firmasının düzenlediği Kars, Sarıkamış, Ani ve Çıldır Gölü turuna katıldım. Daha önce iki kez gitmiş olmama rağmen bu gidişimde Kars'ın gerek tarihi açıdan gerekse geçmişine verdiği değer açısından gerçekten ne denli önemli bir şehir olduğunu ilk defa fark ettim.

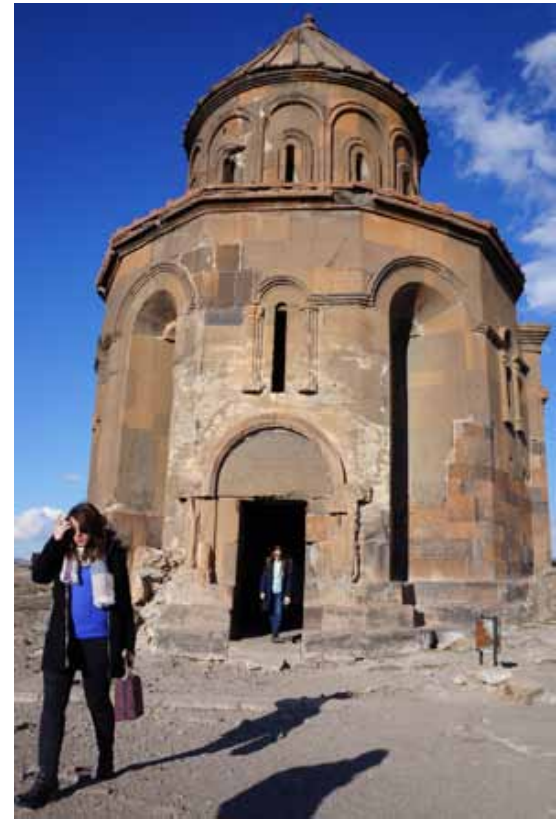
Kars adı; M.Ö. 130-127 tarihleri arasında, Kafkas Dağları'nın kuzeyinden, doğusundan gelerek bu yörede yaşayan Bulgar Türklerinin valantur boyunun Karsak oymağından gelmektedir. Adı Türkçe olan en eski ildir. Türkiye'nin Kafkasya'ya açılan

kapısı konumundaki bu şehir, 1768 metreyi bulan rakımı ile ülkemizin en yüksek yerleşim yerlerinden biridir. Geçtiği zengin süreçler arasında Urartu, Pers, Selçuklu ve Osmanlı dönemleri başlıca önem arz etmektedir. Şehrin toplumsal yapısı çeşitli etnik grupların, kültürel gelenekleri ile harmanlanmış ve bu sayede yörede zengin bir folklor ve şive çeşitliliği oluşmuştur.

Türkiye'nin önemli kış turizmi bölgelerinden biri olarak bilinen Sarıkamış'ta telesiyej ile yukarıya çıktığımızda yeni yapılan bir cami gördüm ve “Ne gerek vardı? Oraya kış sporu yapmak için gidenler, kayak kıyafetleriyle mi camiye gidecekler,” diye düşündüm.

Ani Antik Kenti; Kars iline 42 km uzaklıktaki Ocaklı köyü sınırları içerisinde yer almaktadır. Türkiye-

Ermenistan sınırını ayıran Arpaçay Nehri'nin batı yakasında, Türkiye sınırları içerisinde bir tuf tabakası üzerine kurulmuş bir Ortaçağ kentidir. Antik kent; Anadolu'ya İpek Yolu üzerinden girişte ilk konaklama merkezi olduğundan aynı zamanda bir ticaret merkezidir. Antik kentin zenginliği de buradan gelmektedir. En eski tarihi M.Ö. 5000 yıllarına kadar uzanmaktadır. Ne yazık ki bu tarihi güzelliğin önceki ziyaretimden bu yana iyi korunamadığını gördüm. Kalıntıların, koruma altına alınmasının nedeninin Ermenistan'da yer alan taş ocaklarının çalışmalarını sırasındaki yer sarsıntısından dolayı hasar görmeleri olduğunu öğrendim. Şehir merkezine 48 km uzaklıkta Arpaçay boyunda bulunan ören yeri; 961-

1045 yılları arasında Pakraduni Hanedanlığı başkenti olmuştur. 1001 kilise şehri veya 40 kapılı şehir diye de adlandırılan Ani'deki harabeler, 2016'da UNESCO Dünya Miras Listesine dahil edilmiştir.

Çıldır Gölü; deniz seviyesinden 1959 metre yükseklikte bulunmaktadır. Doğu Anadolu bölgesinin en büyük ikinci gölüdür. Birçok dere ve pınarla beslenmekte olan gölün, tek çıkışı Kuzey Batısında Ermenistan sınırında bulunan Arpaçay kolu olan Telek Çayı'dır. Gölde balıkçılık (sazan) önemli bir insan aktivitesi olup, kışın buz tutan gölde kalın buz tabakası kırılarak balık avlanmaktadır. Bunun yanı sıra atlı kızak turu da yapılabilmektedir. Buz tutmuş gölü izleyerek sazan balıklarının tadına da varılabilir.

Kars'ın meşhur peyniri gravyer ve kaşar peynirinin imalatının yapıldığı Boğatepe Köyü'nü de ziyaret ettik. Eski adı Büyük Zavod olan bu köy, ilk olarak 93 harbinden sonra Kars bölgesine yerleştirilen Malakanlar'ın köylerine yaylalık olarak tahsis edilmiştir. 1880'lerde Kars'ın on ayrı köyünde, İsviçreli peynir ustalarının girişimiyle gravyer peyniri imalathaneleri kurulur. Bu köylerden birisi de Rusça'da fabrika anlamına gelen Zavod yani 1930'lardan sonraki adıyla Boğatepe Köyü'dür. Aynı zamanda burada Türkiye'nin ilk ve tek Peynir Müzesi'ni ziyaret ettik. Ardından leziz yöresel köy kahvaltısı yaparak İstanbul'a döndük. Bu geziyi bizlere yaşatan Selim Onart ve Okay Deprem'e teşekkürlerimi sunuyorum. 📍